

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 21. nóvember 2006 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-3/2006:

I

Álitaefni, kröfugerð og rökstuðningur

Hinn 28. september sl. bað X, hér eftir nefndur álitsbeiðandi, kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa um álit varðandi kaup K, á bifreiðinni Z, station, árgerð 2005, hinn 14. júlí 2006. Bifreiðin var keypt hjá fyrirtækinu Y, hér eftir nefndur gagnaðili, til leiguaksturs. Álitsbeiðandi segist hafa greitt bifreiðina og sé umráðamaður hennar. Kæruneftndin lítur svo á að álitsbeiðandi geti, eftir þessum upplýsingum, komið fram sem álitsbeiðandi, sbr. 1. mgr. 6. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa.

Kröfugerð álitsbeiðanda er svo orðuð:

1. Krafa um riftun kaupsamnings bifreiðarinnar Z frá 14. júlí 2006.
2. Krafa um bæt看ur vegna vinnutaps er galli þessi hefur valdið.
3. Krafa um bæt看ur vegna flutnings á tölvubúnaði úr Z og í aðra bifreið.
4. Krafa um að bifreiðin verði greidd samkvæmt krónutölu kaupsamnings frá 14. júlí 2006 auk vaxta og kostnaðar.
5. Krafa um skaðabæt看ur vegna bílaláns.

Í lýsingu álitsbeiðanda á ágreiningsefni segir að í september sama ár og bifreiðin var keypt hafi farið að bera á einkennilegum hljóðum frá vélinni. Verkstæðismenn seljanda hafi ekki áttað sig á því í fyrstu af hverju þetta stafaði en komist síðar að því að hljóðin stöfuðu frá strekkjara á vél bílsins. Skipt hafi verið um strekkjara og þá hafi hljóðin horfið í ca 5 klst. en síðan komið aftur. Þá hafi verkstæðismennirnir talið að gamall strekkjari hefði verið settur í bílinn og skipt hafi verið um hann. Eftir 4-6 klukkustundir hafi allt verið komið í sama horf og verkstæðismennirnir ekki vitað hvað ætti að taka til bragðs. Veturinn hafi liðið án nokkurrar lausnar. Í mars eða apríl hafi bíllinn verið kallaður inn, en seljandi hefði sagt að Danir hefðu fundið lausn á vandanum. Skipt hafi verið um strekkjara og hafi það dugað þar til daginn eftir, en þá hafi allt verið komið í sama far. Eftir þetta hafi seljandi tilkynnt sér að þeir væru hættir að skipta um þennan varahlut, því að það þýddi ekki neitt. Framleiðandinn væri hins vegar kominn með lausn á vandanum og nýr varahlutur væri kominn í bíla í Evrópu. Hann ætti að koma til þeirra í júní. Þessi varahlutur væri hins vegar enn ekki kominn.

Álitsbeiðandi kvaðst hafa farið á fund framkvæmdastjóra seljanda 21. september sl. og krafist riftunar á kaupum bifreiðarinnar. Ekki kemur fram hjá álitsbeiðanda hver viðbrögð seljanda urðu, en skilja má lýsingu hans svo að þeir hafi orðið sammála um að álitsbeiðandi sendi kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa málið til umsagnar.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Hinn 9. október sl. ritaði kærunefndin Y bréf og gaf fyrirtækinu kost á andsvörum. Frest til þess veitti nefndin til 23. október sl. og síðan til 30. s.m. að beiðni lögmanns fyrirtækisins. Andsvar lögmanns Y er dagsett 25. október og mótttekið 26. s.m. Hinn 27. október ritaði kærunefndin álitsbeiðanda bréf og gaf honum kost á því að gera athugasemdir við andsvar Y sem hann gerði með bréfi dags. 30. október sl. Bréfið var mótttekið 2. nóvember sl. Hinn 14. nóvember sl. ritaði kærunefndin aðilum bréf og tilkynnti þeim að gagnaöflun í málinu væri lokið og málið hefði verið tekið til afgreiðslu.

III

Andsvar Y og athugasemdir álitsbeiðanda

Eins og að framan greinir barst kærunefndinni andsvar Y hinn 26. október sl. Efni bréfsins er svohljóðandi:

Afstaða Y er sú að hafna kröfum álitsbeiðanda til riftunar og skaðabóta. Afstaða þessi byggir á því að engin skilyrði eru fyrir riftunarkröfunni og álitsbeiðandi hefur ekki sýnt fram á að hann eða eigandi bifreiðarinnar hafi orðið fyrir tjóni.

Réttarstaða aðila byggir á lausafjárkaupalögum nr. 50/2000. Bifreiðin Z var keypt til þess að nota í atvinnurekstri og eiga því lög um neytendakaup nr. 48/2003 ekki við um kaupin eða ágreining aðila.

Umrædd bifreið var seld af umbjóðanda mínum þann 14. júlí 2005 og það liggur fyrir að bifreiðin hefur komið til skoðunar á verkstæði fyrirtækisins vegna vandamáls sem tengist viftureim hennar. Umbjóðandi minn hefur reynt að ráða bót á þessu vandamáli og hefur m.a. nýlega pantað varahluti frá framleiðanda í þeim tilgangi. Boð var sent til álitsbeiðanda og eiganda bifreiðarinnar og þeim boðið að koma með bifreiðina til lagfæringar að kostnaðarlausu. Þetta var ítrekað í bréfi umbjóðanda míns þann 6. október sl. Boðinu er hafnað með bréfi 13. sama mánaðar og virðist álitsbeiðandi telja að Y eigi ekki lengur rétt til þess að bæta úr vandamálinu.

Umbjóðandi minn telur ofangreint vandamál aðeins valda minniháttar hljóði við tiltekna aðstæður og ekki flokkast undir galla á bifreiðinni. Bifreiðin er fullkomlega nothæf og til marks um það er bent á að bifreiðinni hefur verið ekið meira en 50 þús km frá því að vandamálið kom fyrst upp. Jafnvel þótt hægt væri að líta á þetta sem galla í skilningi laga um lausafjárkaup telst hann fráleitt verulegur sem væri forsenda fyrir framkominni riftunarkröfu. Eigandi hefur þar að auki fyrirgert öllum rétti sínum til riftunar á grundvelli 2. mgr. 39. gr. um lausafjárkaup þar sem hann hefur ekki tilkynnt um riftun innan ástæðulauss dráttar. Það liggur fyrir að umrædd bifreið hefur verið í mikilli notkun frá júlí 2005 og á sama tíma hefur bifreiðin lækkað umtalsvert í verði. Eigandi bifreiðarinnar getur því ekki skilað henni í sama ástandi og hún var í við kaupin sem er skilyrði riftunar skv. 1. mgr. 66. gr. lausafjárkaupalaga.

Ekki hefur verið sýnt fram á neitt tjón í tengslum við umrætt vandamál og verður því að hafna kröfu um skaðabætur. Þvert á móti liggur fyrir að bifreiðinni hefur verið ekið óvenju mikið í atvinnustarfsemi og eigandi eða umráðamaður væntanlega hirt af henni verulegan arð. Umbjóðandi minn hefur þar að auki gert

allt sem hægt er að ætlast til af honum með sanngirni til þess að ráða bót á vandamálinu, m.a. í samstarfi við framleiðanda bifreiðarinnar.

Skilningi álitsbeiðanda um að úrbótaréttur Y sé ekki lengur til staðar er hafnað. Ef eigandi eða álitsbeiðandi virða ekki úrbótarétt

Y hlýtur það að leiða til niðurfellingar meintra vanefndaúrræða. Engin lagarök eru heldur fyrir kröfu álitsbeiðanda um ábyrgðaryfirlýsingu frá Y sem kemur fram í bréfi hans frá 13. október sl.

Í athugasemdum álitsbeiðanda, dags. 30. október sl., er galla og samskiptum hans við Y lýst að nýju. Fram kemur og að álitsbeiðandi telur hljóðin sem bárust frá vél bílsins hafa verið það mikil að farþegar hafi, svo tugum skipti, spurt um þau og hvort ekki væri allt í lagi með bílinn. Álitsbeiðandi kveðst hafa farið í byrjun ársins í vitna viðurvist til framkvæmdastjóra Y og farið fram á það að fyrirtækið tæki bifreiðina til baka og léti sig fá aðra í staðinn. Því hefði verið hafnað algjörlega. Það hafi ekki verið fyrr en ágreiningurinn fór fyrir kæruneftndina að þjónustustjóri Y hafi haft samband og sagst vilja gera eina tilraun enn, en tekið fram að ekki væri víst að um örugga lausn væri að ræða. Liðið hafi 12 mánuðir frá því að hljóðin hafi fyrst heyrst og þar til beðið hafi verið um riftun sammings og álitsbeiðandi mótmælir því að hann hafi fyrirgert rétti sínum til að rifta kaupnum. Álitsbeiðandi segist aldrei hafa neitað rétti Y til að finna lausn á málinu, heldur eingöngu talað um frestun þar til álit kæruneftndar lægi fyrir. Þegar athugasemdirnar séu ritaðar hafi Y enga lausn haft á málinu.

IV

Niðurstaða kæruneftndarinnar

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og Brimborgar ehf. falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. I. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup, 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 og 1. mgr. 1. gr. laga nr. 50/2000 um lausafjárkaup.

Viðskipti aðila falla undir lög nr. 50/2000 um lausafjárkaup. Kæruneftndin lítur svo á að það sem að bifreiðinni Z er, og að framan er lýst, verði að telja galla í skilningi lausafjárkaupalaganna. Því er ekki haldið fram af seljanda að álitsbeiðandi hafi ekki kvartað í tæka tíð samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 32. gr. laga nr. 50/2000. Gallinn getur þó ekki talist verulegur og því kemur ekki til álita að kaupandi eigi rétt á að beita ákvæðum 39. gr. laganna um riftun kaupanna. Seljandi hefur reynt að bæta úr gallanum en ekki tekist enn. Hann hefur boðist til þess með bréfi, dags. 6. október, að bæta úr gallanum með varahlutum sem hann segist nú hafa undir höndum. Kæruneftndin telur, eins og ágreiningsmáli þessu er háttáð, að seljandi eigi enn rétt til þess, samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 36. gr. laga nr. 50/2000, að reyna að bæta úr gallanum á eigin kostnað eins og hann hefur boðist til. Kæruneftndin lítur svo á að álitsbeiðanda beri að þiggja það boð, en að öðrum kosti falli niður hugsanlegur réttur hans til vanefndaúrræða. Takist ekki að ráða bót á gallanum með þeim varahlutum sem seljandi hefur boðist til þess að setja í bílinn telur kæruneftndin að úrbótaréttur seljanda sé fallinn niður, sbr. 1. mgr. 36. gr. Í því tilviki álitur kæruneftndin að álitsbeiðandi eigi rétt til afsláttar af kaupverði samkvæmt 1. mgr. 37. gr. laga nr. 50/2000. Kæruneftndin álitur að álitsbeiðandi hafi ekki sýnt fram á tjón

sem hann eigi rétt á að fá bætt samkvæmt ákvæðum laga nr. 50/2000, þótt gallinn hafi eflaust valdið honum einhverjum óþægindum.

Friðgeir Björnsson
formaður

Guðrún Björk Bjarnadóttir

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

